

Enkensioners Beregning. Endelig maa det endnu fremhæves, at man altid har betragtet de ved Theatret og Capellet ansatte mandlige Personers Forpligtelse til som Embedsmænd at sikkre deres Hustruer en vis Overlevelsesrente som fyldestgjort ved, at de vare Interessenter i een af de paagældende tvende Enkekasser (forsaavidt deres Gage da ikke undtagelsesviis var saa stor, at de vare pligtige til at sikkre deres Hustruer en større Overlevelsesrente, end der kunde erholdes af den paagældende Enkekasse), idet man er gaaet ud fra, at de tvende Kasser stedse vilde være istand til at udrede de fastsatte Enkensioner.

Dette Sidste vare de tvende Enkekasser nu ogsaa fuldstændigt istand til, saalænge de aarlige Pensioners Beløb endnu ikke havde naaet nogen betydelig Størrelse, og saalænge de derhos oppebare de dem i sin Tid tilstaaede faste aarlige Bidrag af Theaterkassen, og det lykkedes dem endog efterhaanden at opspare temmelig betydelige Formuer, Theatrets Enkekasse nemlig en Formue paa 50,400 Rd. og Capellet's Enkekasse en Formue paa 65,960 Rd., hvilken sidste senere ved et Legat og en Gave er voxet til 71,600 Rd. Saasnart Theaterkassens tidligere faste Bidrag fra 1852—53 bortfaldt, indtraadte der derimod øjeblikkeligt Underbalance ved dem begge, idet Renterne af deres Formuer og Interessenternes Bidrag tilsammen paa ingen Maade vare istand til at udrede de forholdsvis overordentligt betydelige Pensioner, der ere tilfikkrede Enkerne. Theaterkassen har derfor ogsaa med den lovgivende Magts Samtykke maattet tilflyde først indtil 1,200 og senere indtil 2,000 Rd. aarligt for at dække deres Underbalance, og der er derhos endda gjentagne Gange af Theatret blevet givet Forestillinger til Fordeel for Theatrets Enkekasse, ligesom endvidere Renterne af Theatrets Hjælpekassers Udlaan fra 1867 ere blevne henlagte til denne Enkekasse. Underbalancen har imidlertid i de sidste Aar ved begge Kasser været saa stor, at den ikke har kunnet dækkes selv ved Hjælp heraf, ligesaa lidt som det har været tilstrækkeligt, at man fra 1867, som ovenfor anført, for Theatrets Enkekassens Bedkommende har forhoiet endeel af Interessenternes Bidrag og har nedsat Enke-

pensionerne noget, og man har derfor i det sidste Regnskabsaar for begge Kassers Bedkommende været nødt til at optage et Laan hos Nationalbanken, henholdsviis paa 2,600 og paa 1,400 Rd., hvorved deres Capitalformue egentligt, om end endnu kun indirecte, er bleven angreben. Der er heller ikke nogen samhelst Sandsynlighed for, at de tvende Kasser fremtidigt bedre skulde blive istand til at fyldestgjøre deres Forpligtelser, og dette maa navnlig vistnok ansees for en ligefrem Umulighed, saasnart Theaterkassens hidtilværende aarlige Tilskud til at dække deres Underbalance inddrages. Det kan i saa Henseende bemærkes, at den samlede Sum af Renterne af Capellet's Enkekassens Formue (trods disses Forøgelse i de senere Aar) og af dens Interessenters Bidrag kun udgjør c. 3,200 Rd. aarligt, medens Pensionerne af den nævnte Kasse nu i flere Aar have beløbet til ikke lidt over 3,500 Rd., og at ved Theatrets Enkekasse Renterne af Capitalformuen og Interessenternes Bidrag (selv efter den sidste Forhoielse af disse) tilsammen endog kun udgjøre henved 3,100 Rd. ligeoverfor en Pensionsbyrde (efter Pensionernes Nedsættelse) af over 5,000 Rd.

Det synes heraf klartigen at fremgaae, at der ikke bør kunne være Tale om, at de tvende Enkekasser fremtidigt skulle optage nye Interessenter, selv om ikke Betingelsen for at de vilde kunne gjøre det i Overensstemmelse med de hidtilgældende Love, nemlig den kongelige Ansættelse, nu forsvandt. Det vilde efter deres hele Stilling formeentligt være aldeles urigtigt at forsøge paa ved større eller mindre Forandringer i deres Love at søge at gjøre disse Kasser fremtidigt tilgængelige for de Personer, som herefter indtræde i Contractforhold til Theatret paa et længere Aaremaal ad Gangen (§ 6), hvilke Personer selvfølgelig ikke uden videre kunne have Adgang til samme, ligesom der i ethvert Fald, i Overensstemmelse med hvad der allerede ovenfor er udviklet med Hensyn til Begravelsekasserne, slet ikke vilde kunne være Spørgsmaal om at tilpligte de Personer, som maatte indgaae deslige Contractforhold med Theatret, til i Egenhed med kongelige Embedsmænd at sikkre de-